

SCT. HANS AFTEN I SØNDERVANG.

Vi elsker vort land, når den signede jul,
tænder stjemen i træet med glans i hvert øje,
når om våren hver fugl,
over mark, under strand,
lader stemmen til hilsende triller sig bøje:
vi synger din lov over vej, over gade,
vi kranser dit navn, når vor høst er i lade,
men den skønneste krans, bli'r dog din, sankte Hans,
den er bunden af sommerens hjerter så varme, så glade
men den skønneste krans bli'r dog din, sankte Hans!
den er bunden af sommerens hjerter så varme, så glade.

Vi elsker vort land,
men ved midsommer mest,
når hver sky over marken velsignelsen sender,
når af blomster er flest,
og når kvæget i spand,
giver rigeligst gave til flittige hænder;
når ikke vi pløjer og harver og tromler,
når koen sin middag i kløveren gumler:
da går ungdom til dans
på dit bud, sankte Hans!
ret som føllet og lammet, der frit over engen sig tumler.

Vi elsker vort land,
og med sværdet i hånd
skal hver udenvælts fjende beredte os kende,
men mod ufredens ånd
over mark, under strand
vil vi bålet på fædrenes gravhøje tage:
hver by har sin heks, og hvert sogn sine trolde,
dem vil vi fra livet med glædesblus holde;
vi vil fred her til lands,
sankte Hans, sankte Hans!
den kan vindes, hvor hjerterne aldrig bli'r tvivlende kolde!

Holger Drachmann.